

Izrek

Člen 3(1)(c) Direktive Sveta 76/207/EGS z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002, je treba razlagati tako, da nacionalna ureditev, ki z namenom spodbujanja zaposlovanja mlajših oseb delodajalcu omogoča, da odpove pogodbe o zaposlitvi delavcem, ki so pridobili pravico do starostne pokojnine, s tem da ženske to pravico pridobijo pri pet let nižji starosti kot moški, pomeni neposredno diskriminacijo zaradi spola, ki je s to direktivo prepovedana.

(¹) UL C 282, 21.11.2009.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 18. novembra 2010 – Evropska komisija proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-48/10) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 2008/1/ES — Celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja — Pogoji za izdajo dovoljenj za obstoječe obrate — Obveznost zagotovitve delovanja teh obratov v skladu z zahtevami iz direktive)

(2011/C 13/24)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: A. Alcover San Pedro)

Tožena stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: F. Díez Moreno)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 5(1) Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 24, str. 8) – Obrati, ki lahko vplivajo na emisije v zrak, vodo in tla in na onesnaževanje - Pogoji za izdajo dovoljenj za obstoječe obrate

Izrek

1. Kraljevina Španija s tem, da ni sprejela potrebnih ukrepov, s katerimi se zagotovi, da pristojni organi z dovoljenji v skladu s členi 6 in 8 Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ali, kadar je to primerno, tako da na novo preučijo pogoje in jih po potrebi posodobijo, poskrbijo, da obstoječi obrati delujejo v skladu z zahtevami iz členov 3, 7, 9, 10, 13, 14(a) in (b), in 15(2), najkasneje do 30. oktobra 2007, brez poseganja v druge specialne določbe prava Skupnosti; ni izpolnila obveznosti iz člena 5(1) te direktive.

2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 100, 17.4.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 9. novembra 2010 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Stuttgart – Nemčija) – Bianca Purrucker proti Guillermo Vallésu Pérezu

(Zadeva C-296/10) (¹)

(Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Litispendenca — Postopek za meritorno odločitev o pravici do varstva in vzgoje otroka ter zahteva za sprejetje začasnih ukrepov v zvezi s pravico do varstva in vzgoje tega otroka)

(2011/C 13/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Stuttgart

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bianca Purrucker

Tožena stranka: Guillermo Vallés Pérez

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Amtsgericht Stuttgart – Razlaga člena 19(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 388, str. 1) – Pristojnost sodišča države članice za vsebinsko odločanje o tožbi v zvezi s pravico do vzgoje in varstva otroka, ki običajno prebiva v tej državi, če je bila pri sodišču v drugi državi članici v sporu med istima strankama in glede pravice do vzgoje in varstva istega otroka prej vložena zahteva za sprejetje začasnih ukrepov – Pojem „sodišče, ki je prvo začelo postopek“

Izrek

Določbe člena 19(2) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 se ne uporabijo, če se pred sodiščem države članice, ki je prvo začelo postopek o ureditvi starševske odgovornosti, začne zgolj postopek za sprejetje začasnih ukrepov v smislu člena 20 te uredbe, sodišče druge države članice, pristojno za odločanje o vsebini v smislu iste uredbe, pa drugo začne postopek na podlagi zahtevka za sprejetje enakih ukrepov, bodisi začasnih bodisi dokončnih.

To, da sodišče države članice začne postopek za izdajo začasne odredbe ali da je v okviru takega postopka sprejeta sodna odločba in iz nobe-nega elementa vloženega zahtevka ali sprejete sodne odločbe ni razvidno, da je sodišče, ki je začelo postopek za izdajo začasne odredbe, pristojno v smislu Uredbe št. 2201/2003, ne izključuje nujno možnosti, da kot morda določa nacionalno pravo te države članice, obstaja zahtevek za odločitev o vsebini, ki je povezan s predlogom za izdajo začasne odredbe in vsebuje elemente, iz katerih je razvidno, da je sodišče, ki je začelo postopek, pristojno v smislu te uredbe.

Če sodišče, ki je drugo začelo postopek, kljub svojim prizadevanjem za pridobitev informacij pri stranki, ki se sklicuje na litispenco, sodišču, ki je prvo začelo postopek, in centralnem organu nima nobenih informacij, ki bi omogočale ugotovitev predmeta in pravne podlage zahtevka, ki je bil vložen pred drugim sodiščem in iz katerega je zlasti razvidna pristojnost tega sodišča v skladu z Uredbo št. 2201/2003, in če je zaradi posebnih okoliščin v otrokovem interesu, da se sprejme sodna odločba, ki bi jo bilo mogoče priznati v drugih državah članicah – poleg države članice sodišča, ki je drugo začelo postopek – mora zadnjenavedeno sodišče po izteku razumnega roka za prejem odgovorov na postavljena vprašanja nadaljevati preizkus zahtevka, ki je bil vložen pri njem. Pri dolžini tega roka mora biti upoštevana korist otroka glede na posebne okoliščine zadevnega spora.

(¹) UL C 221, 14.8.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 7. julija 2010 – Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova in Kemko International EAD proti Ministerski svet na Republika Bulgaria

(Zadeva C-339/10)

(2011/C 13/26)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova in Kemko International EAD

Tožena stranka: Ministerski svet na Republika Bulgaria

S sklepom z dne 12. decembra 2010 je Sodišče (osmi senat) odločilo, da očitno ni pristojno za odgovore na vprašanja, ki mu jih je zastavilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 29. septembra 2010 vložilo Court of Appeal in Northern Ireland (Združeno kraljestvo) – Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd proti Department of the Environment for Northern Ireland

(Zadeva C-474/10)

(2011/C 13/27)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Court of Appeal in Northern Ireland (Združeno kraljestvo)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Tožena stranka: Department of the Environment for Northern Ireland

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali lahko država članica ob pravilni razlagi Direktive [2001/42] (¹), če je državni organ, ki pripravlja načrt, za katerega velja člen 3, sam organ, ki je na splošno pristojen za okoljske zadeve v državi članici, na podlagi člena 6(3) zavrne določitev organov, s katerimi se je treba posvetovati za namene členov 5 in 6?
2. Ali mora država članica ob pravilni razlagi Direktive, če je organ, ki pripravlja načrt, za katerega velja člen 3, sam organ, ki je na splošno pristojen za okoljske zadeve v državi članici, zagotoviti, da obstaja posvetovalni organ, ki bo določen in je ločen od tega organa?
3. Ali se lahko ob pravilni razlagi Direktive zahteva iz člena 6(2), da je treba organom iz člena 6(3) in javnosti iz člena 6(4) dovolj zgodaj dati učinkovito priložnost, da „v ustreznih rokih“ podajo svoje mnenje, prenese s pravili, ki predvidevajo, da organ, ki je pristojen za pripravo načrta, v vsakem posameznem primeru določi rok, v katerem je treba podati mnenja, ali pa morajo sama pravila, s katerimi se prenese Direktiva, določiti rok ali različne roke za različne okoliščine, v katerih je treba podati taka mnenja?

(¹) Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, str. 30).